

DENNIS AGERBLAD

Dunst veistlurnar

Tað byrjaði við at vit gjørdur stuðulsveistlur fyri at fáa pengar, men at gera veistlurnar var so stuttligt og

gjørdist endamálið í sjálvum sær. Tær vóru stórar, litríkar, við útgjørdum rúmunum og hópin av drag performance. Øll kundu vera við og koma við sínum serliga showi.

Hinkynd reagera annaleiðis

Í veistlunum reageraðu tey hinkyndu, sum áskoðarar, annaleiðis og gjørdur ymiskt vit samkyndu eru alt ov blúgu til at gera alment. Tá ið Trash Draggan á pallinum vísur fram sítt numsehul við varrastift á, so snýr tað seg ikki um at vilja sex her og nú, men um at vísa á seksualitet. Eg gjørdi tað fyri at vísa at vit í Dunst eru til og til tað brúkti eg Trash Drag performance.

Hvat kann eg brúka?

Dunst varð boðið til Berlin, Amsterdam, Stockholm, Zürich, Barcelona, Onglandi, Fraklandi og aðrastaðni at gera veitslur. Í eina stórari tómarí høll í Berlin tykstist tað vónleyst at fáa ein stemming. Ongir pengar og tíðin knøpp. Vit funnu eina rúgvu av gomlum spolabøndum sum vóru gloymd í einum lítlum rúmi, gjørdur

bandsalat og klipsaðu tað upp undir loftið og framvið pallinum. Tá ið hurin gekk fekk trekkurin tað at liva og ljósið spældi í tí. Ein fremmandakendur bandsalat skógur. Tað riggaði so væl.

Hvat kann eg geva?

Undir hesi veistluni í Berlin uppdagar

Dennis nakað serligt. Millum tær 20 draggurnar í ferðalagnum vóru nakrir, sum einki show høvdu – søgdu seg einki duga. Aldeilis einki. Dennis tekur synd í teimum:

»So kunna titt vera við í míni performance.«

Tá ið tónleikurin byrjar skulu teir toga eitt sindur í leiðningin meðan eg sang. Men teir rykkja so harliga at mikrofónin rýkur úr hondunum á mær. Eg aftaná, fáir fatur og togi, alt í meðan eg royni at syngja víðari. Teir rykkja hana frá mær aftur. Teir oyðileggja fullkomuliga mitt show! Eg eri irriteraður, men salurin er um at flána. Tá uppdagaði eg, hvussu einastandandi tað virkar á einum palli, nettupp einki at duga, men at vilja nakað. Tað ger tað særbert og viðkvæmt – og tað er fangandi og stuttligt. So í Dennis Agerblad Band eru tað nú bara eg sum dugi nakað og so fyra fimm aðrir, sum sleppa við um teir einki – absolut EINKI duga.

Hvat kann eg brúka? Hvat kann eg geva? Eru avgerandi spurningar fyri meg. Um eg hitti ein sum ikki heilt megnar sjálvur, so fáir eg hug at hjálpa. Eg hjálpi og brúki, og báðir partar eru nøgdir.

Rútma og óskikkilig orð.

Eitt videolag hjá mær á Youtube, sum er spælt fleiri enn 100.000 ferðir, eitur Bol mig í mit numsehul. Orðini ljóða rútmiskt og »numsehul« fram um »røvhul« – tú hoyrur munin. Tað sama ger seg galdandi við »Snorubolla« í Snorubollagenturnar. Orðini vit eru uppvaksin við sum verandi óskikkilig og forboðin virka vekjandi upp á uppmerksemi og komik. Eg havi arbeitt nógu við tekstum og tónleiki, tað er bara nógu meira spennandi og hartil lættari at fáa boðskapin út við performance.

Trash drag og særberi.

Dennis Agerblad Band ger Trash Draggur performance við særberi. Draggan ger áskoðaran forvitnan. »Hvat er hatta fyri nakað? Er tað farligt?« hugsa tey og koma sostatt onkursvegna nærri. Ein feilur, eitt brot hendur. Bráðliga er tað formfulla viðkvæmt, og trash draggan gerst til ein persón, sum er livandi. Hjá áskoðaranum lætnar, »Júmen, tað er einki farligt«, og so flenna tey. Kanska koma tey spakuliga til eitt stað tey ikki kenna. Henda hendingarøðin kveikjur nýggjar tankar.

Hinkynda verðin

Eg kom inn í ta hinkyndu verðina tit hava skapað, hon passar ikki til mín. Eg geri mín egna veruleika sum eg vil hava hann. Við mínum klæðum – øllum eg nerti við. Í hinkyndu handlunum er eingin skjúrta sum passar til mín – so eg seymí mína egnu.

Eg vil fegin vísa, at verðin kann vera alt møguligt annað enn mann trýr.

Snoribollagenturnar snurra á Den Frie. Ein eftirskjálvti frá epicentrinum merkist undir høllini hjá tí etableraða og vælfriseraða.

Alt kann vendast á høvdið.

